

การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้หลักสัทศาสตร์

The Development of the Pronunciation of English Final Consonants of Students According to Phonetics.

พัฒน์พินันท์ อยู่สำราญ^{1*}

Patpinan Yusamran^{1*}

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71190

¹The Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, Kanchanaburi 71190

Recived : May 21, 2023 Revised : June 9, 2023 Accepted : June 13, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้หลักสัทศาสตร์ และ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์ของนักศึกษาประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกและแบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives ; / f / , / v / , / θ / , / ð / , / s / , / z / , / ʃ / , / ʒ / , / h /) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral ; / l /) และกลุ่มเสียงกระทบลิ้น (Tap ; / r /) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละเพื่ออธิบายผลการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้ 1) การสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ สามารถพัฒนาการออกเสียงที่ถูกต้องของนักศึกษาได้โดยพบว่านักศึกษาที่ผ่านการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 กล่าวคือ นักศึกษาร้อยละ 84.00 ผ่านการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และนักศึกษาร้อยละ 96 ผ่านการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงกระทบลิ้น (Tap) 2) จากการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : พยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ , สัทศาสตร์

Abstract

The objectives of this study were : 1) to study students achievement of teaching English final consonants pronunciation using phonetic principles ; and 2) to investigate the effect of teaching English final consonants pronunciation by using phonetics. The sample consisted of second - year students in the Faculty of Education , English Program. The samples were collected from 50 students from Kanchanaburi Rajabhat University. The study were tests of the pronunciation of English final consonants (fricatives ; / f / , / v / , / θ / , / ð / , / s / , / z / , / ʃ / , / ʒ / , / h /) , (lateral ; / l /) ; and (tap ; / r /). The data were analyzed using percentages to explain the results of the final consonant

*พัฒน์พินันท์ อยู่สำราญ

Email : mai.patpinan@gmail.com

pronunciation development of the students and the t - test in the study. The study results can be summarized as follows : 1) 84% of the students passed the pronunciation test of the pronunciation of English final consonants (fricatives , laterals) ; and 96% of the students passed the pronunciation test of the pronunciation of English final consonants (tap). 2). After students learn to pronounce English final consonants according to phonetics , the students' learning achievement after learning was higher than before.

Keywords : English Final Consonants , Phonetics

1. บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป็นสื่อที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาในรูปของคำพูด การติดต่อประสานงานเป็นเรื่องปกติของการทำงาน การสื่อสารต้องมีประสิทธิภาพตรงประเด็น ไม่อ้อมค้อมวกวน มีการเรียบเรียงเนื้อหาเป็นอย่างดีการใช้ภาษากายเพื่อเพิ่มความเข้าใจ การใช้เหตุผลโดยไม่ใช้อารมณ์เพื่อให้ตรงวัตถุประสงค์ของการสื่อสารมากที่สุดเมื่อมีการสื่อสารที่ดีผลงานก็จะออกมาดีและดำเนินงานต่อไปได้อย่างราบรื่น ในโลกยุคปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเปิดกว้างมากขึ้น องค์กรต่าง ๆ มีชาวต่างชาติเข้ามาร่วมงานด้วย การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงนับว่ามีความสำคัญมาก ดังนั้นทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ จึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องมี ดังที่ Hewings (2004) ได้ให้ความเห็นว่าการออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพูดและการฟังในการสื่อสารผู้พูดจำเป็นต้องออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังสามารถวิเคราะห์คำพูดเพื่อตีความหมายได้อย่างถูกต้องซึ่งการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการใช้ภาษา ซึ่งการศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก จึงได้มีการบรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรมาเป็นเวลานานแต่การเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาโดยเฉพาะความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ การออกเสียง

ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องนั้นยังเป็นปัญหาที่พบกันอยู่จนถึงปัจจุบัน ดังเช่นการศึกษาวิจัยของศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพล พิพัฒน์ (2560) ที่ได้ศึกษาการออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่าเสียงเสียดแทรก (Fricative) / v / , / θ / , / ð / , / z / , / ʃ / , / ʒ / เสียงกักเสียดแทรก (Affricate) / tʃ / , / dʒ / และเสียงข้างลิ้น / l / ของนักศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการออกเสียงได้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ อาทิตย์ ถมมา (2564) ได้ทำการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษเสียง / s / และ / ed / โดยทดลองกับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ปีการศึกษา 2563 พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงหน่วยเสียง / s / ประกอบด้วยหน่วยเสียงย่อย [z] ผิดพลาดมากที่สุดเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100 หน่วยเสียงย่อย [lʒ] รองลงมาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 38.2 หน่วยเสียงย่อย [s] ผิดพลาดน้อยที่สุดเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.3 ปัญหาในการออกเสียงหน่วยเสียง / ed / ประกอบด้วยหน่วยเสียงย่อย [d] ผิดพลาดมากที่สุดเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93.3 หน่วยเสียงย่อย [t] รองลงมาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.2 หน่วยเสียงย่อย [ld] ผิดพลาดน้อยที่สุดเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 66.6 2) กลวิธีที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจใช้ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำเสียง / s / และ / ed / นักศึกษาใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อการออกเสียงประกอบไปด้วยการตัดเสียง (Deletion) การแทนที่ของเสียง (replacement) การเห็นอย่างโรก็อ่านอย่างนั้น (Shallow orthography) และการเพิ่มเสียง (Insertion) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเกิดจากการขาดความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษท้ายคำและการแทรกแซงของภาษาแม่

สัทศาสตร์ (Phonetics) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้วิธีวางภายในปากที่ใช้ในการออกเสียงจำแนกเสียงแต่ละเสียงธรรมชาติของการออกเสียง การเปล่งเสียง รวมถึงลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ของเสียงพูด โดยใช้สรีรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง เช่น โอดรุษะ ริมฝีปาก - ฟัน

ปุ่มเหงือก หลังปุ่มเหงือก เพดานแข็ง เพดานอ่อน ริมฝีปาก - เพดานอ่อน เส้นเสียง ซึ่งถ้าเรียนรู้หลักการใช้ลมผ่านอวัยวะที่เกี่ยวข้องดังกล่าวของแต่ละพยัญชนะที่ลงท้ายคำภาษาอังกฤษ จะทำให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น ดังเช่นงานวิจัยที่มีการใช้หลักสัทศาสตร์ในการแก้ปัญหาการออกเสียงของ รัญลักษณ์ คำพรหม (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า นักศกษากลุ่มตัวอย่างสามารถออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้น / r / / l / , / t / / th / และ / v / / w / ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้ชุดการอ่านตามกลุ่มเสียง ดังนี้ กลุ่มเสียง / r / / l / มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.43 และ 16.44 กลุ่มเสียง / t / / th / มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.45 และ 15.56 และกลุ่มเสียง / v / / w / มีค่าเฉลี่ย 9.03 และ 11.73 และจากการศึกษาของพระมหาวุฒิพงษ์ วุฑฒิวโส (2560) ได้ศึกษาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ตามหลักสัทศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตเทศบาลเมืองกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าการแก้ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษของนักเรียนต้องเริ่มจากครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านสัทศาสตร์และอวัยวะการออกเสียง

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาสัทศาสตร์เพื่อการใช้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จึงได้มีแนวคิดที่จะพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้หลักสัทศาสตร์เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษท้ายคำภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้หลักสัทศาสตร์

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ของนักศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่เรียนวิชาสัทศาสตร์เพื่อการใช้ รหัส 15521002 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน จำนวน 50 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

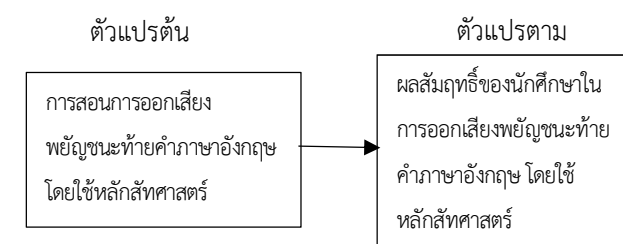
3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผลการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ

4. สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่เรียนวิชาสัทศาสตร์เพื่อการใช้ รหัส 15521002 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน จำนวน 50 คน

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

6.2.1 แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) ซึ่งผู้วิจัย

ได้สอนตามหลักสัทศาสตร์ให้นักศึกษาได้พิจารณาถึงลักษณะการออกเสียงโดยใช้ริมฝีปาก ฟัน ลิ้น ตามหลักสัทศาสตร์ และให้นักศึกษานำไปฝึกที่บ้านอย่างต่อเนื่อง กลุ่มละ 50 คำ รวม 150 คำ

6.2.2 แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) กลุ่มละ 30 คำ คิดเป็นกลุ่มละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน นักศึกษาต้องออกเสียงให้ถูกต้องในแต่ละกลุ่ม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60.00 (18 คำ จาก 30 คำ) จึงผ่านการทดสอบโดยการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน IOC มีค่า 0.67 - 1.00

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.3.1 นักศึกษาทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักศึกษาทดสอบครั้งละ 1 คน โดยการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) และทำการบันทึกคะแนนคำที่นักศึกษาออกเสียงได้ถูกต้อง

6.3.2 ทำการจัดการเรียนรู้หลักการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่ต้องตามหลักสัทศาสตร์

6.3.3 นักศึกษาทำการทดสอบหลังเรียนเมื่อทำการสอนการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่ถูกต้องโดยใช้หลักสัทศาสตร์เสร็จสิ้น

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

7. ผลการวิจัย

ผลการศึกษการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มออกเสียง 3 กลุ่ม คือกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) มีดังนี้

7.1 ผลการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้หลักสัทศาสตร์

จากการทดสอบการออกเสียงของนักศึกษาก่อนและหลังการสอนโดยใช้หลักสัทศาสตร์ โดยมีแบบฝึกการออกเสียง 3 กลุ่มเสียง พบผลที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนา

การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาที่ออกเสียงผ่านและไม่ผ่าน จากการทดสอบก่อนเรียนในแต่ละกลุ่มเสียง

กลุ่มเสียง	N=50			
	ผ่าน		ไม่ผ่าน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เสียงเสียดแทรก	11	22.00	39	78.00
เสียงข้างลิ้น	12	24.00	38	76.00
เสียงกระดกลิ้น	15	30.00	35	70.00

จากตารางที่ 1 พบว่า การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) มีนักศึกษาผ่านจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ไม่ผ่านจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) นักศึกษาที่ทดสอบผ่านจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ไม่ผ่านจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) มีนักศึกษาทดสอบผ่าน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่ผ่านจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาที่ออกเสียงได้ถูกต้อง จากการทดสอบหลังเรียนการสอนโดยใช้หลักสัทศาสตร์

กลุ่มเสียง	ผ่าน		ไม่ผ่าน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เสียงเสียดแทรก	42	84.00	8	16.00
เสียงข้างลิ้น	42	84.00	8	16.00
เสียงกระดกลิ้น	48	96.00	2	4.00

จากการทดสอบการออกเสียงหลังเรียนพบว่า การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) มีนักศึกษาผ่านจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 84.00 ไม่ผ่านจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) นักศึกษาผ่านจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 84.00 ไม่ผ่านจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap) มีนักศึกษาทดสอบ

ผ่าน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 ไม่ผ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

7.2 ผลศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนก่อนและหลัง การสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์ จากแบบทดสอบการออกเสียง 3 กลุ่ม เสียงพบผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนการสอนโดยใช้หลักสัทศาสตร์

กลุ่มเสียง	ก่อนเรียน		หลังเรียน		คะแนนเฉลี่ย สูงขึ้น
	μ	σ	μ	σ	
เสียงเสียดแทรก	3.50	1.15	7.70	1.47	4.20
เสียงข้างลิ้น	3.10	1.30	7.76	1.73	4.66
เสียงกระดกลิ้น	3.32	1.30	8.38	1.17	5.06
รวม	3.31	1.25	7.95	1.46	4.64

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนโดยรวมทั้ง 3 กลุ่มเสียง มีค่าเท่ากับ 7.95 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.31 กล่าวคือคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน 4.64 และเมื่อพิจารณาในกลุ่มย่อย พบว่าในกลุ่มเสียงเสียดแทรก คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 7.70 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.50 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน 4.20 กลุ่มเสียงข้างลิ้น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 7.76 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.10 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน 4.66 กลุ่มเสียงกระดกลิ้น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.38 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.31 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน 4.64

8. สรุปผลการวิจัย

8.1 การสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยหลักสัทศาสตร์ สามารถพัฒนาการออกเสียงที่ถูกต้องของนักศึกษาได้ โดยพบว่านักศึกษาที่ผ่านการทดสอบการออก

เสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 กล่าวคือ นักศึกษาร้อยละ 84.00 ผ่านการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) และนักศึกษาร้อยละ 90 ผ่านการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap)

8.2 จากการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

9. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยการสอนโดยใช้หลักสัทศาสตร์พบผลการศึกษาที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

9.1 การสอนโดยใช้หลักสัทศาสตร์สามารถพัฒนานักศึกษาให้สามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษได้ซึ่งจะเห็นจากผลการศึกษาว่าจำนวนนักศึกษาที่ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษทั้ง 3 กลุ่มเสียง คือ กลุ่มเสียงเสียดแทรก กลุ่มเสียงข้างลิ้น และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น มีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาได้เรียนรู้หลักสัทศาสตร์ (Phonetics) ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้อวัยวะภายในปากที่ใช้ในการออกเสียง จำแนกเสียงแต่ละเสียง ธรรมชาติของการออกเสียง การเปล่งเสียง รวมถึงลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ของเสียงพูดโดยใช้สรีรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียง เช่น โอษฐ์หุบริมฝีปาก - ฟัน ฟัน ปุ่มเหงือก หลังปุ่มเหงือก เพดานแข็ง เพดานอ่อน ริมฝีปาก - เพดานอ่อน เส้นเสียง หลัการใช้ลมผ่านอวัยวะที่เกี่ยวข้องดังกล่าวของแต่ละพยัญชนะที่ลงท้ายคำภาษาอังกฤษ จึงทำให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น ผลการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกับการศึกษาของอัมพา ทองบุญยัง (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียง เสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาโดยการใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ อุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่าชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษารู้และเข้าใจวิธีการออก เสียงระดับคำและคู่เทียบเสียงโดยใช้หลักสัทศาสตร์ ได้ถูกต้อง และชุดการเรียนรู้

ทำให้ความสามารถและผลการเรียนรู้ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

9.2 จากการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักสัทศาสตร์ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับอัมพา ทองบุญยัง (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาโดยใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.94 และคะแนนการทดสอบหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.22 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (คะแนน t เท่ากับ 15.04) สรุปได้ว่าการเรียนรายวิชาการสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น หัวข้อการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาโดยใช้ชุดการเรียนรู้ นั้นช่วยส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษา นอกจากนี้ ก่อ พิสุทธิ และ กัลยรัตน์ ชาววันดี (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา พบว่าชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68 / 84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาวิจัยของสุธามาต คชรัตน์ และพุทธรชชาติ ลิ้มศิริเรืองโร (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการออกเสียง

ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 35 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งหมายความว่าสื่อการสอนควรค่าต่อการนำไปพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

ในการพัฒนาการออกเสียงท้ายพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์ อาจเพิ่มเพิ่มเติมของการสอนด้วยแบบฝึกซ้ำ การใช้คู่เทียบเสียงกับภาษาแม่ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น

10.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักสัทศาสตร์กับหลักการอื่น ๆ เพื่อเป็นการยืนยันให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้หลักสัทศาสตร์ในการพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษา

11. เอกสารอ้างอิง

- กมลเนตร ลีวามาะ. (2552). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- ธัญลักษณ์ คำพรหม. (2561). การพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้นที่ไม่มีในคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง. รายงานวิจัย หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นันทนา รณเกียรติ. (2555). สัทศาสตร์เพื่อการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปิยะวดี อภิชาติบุตร. (2554 , กรกฎาคม - ธันวาคม). ปัญหาและแนวทางแก้ไขเสียงพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนคนไทยตามแนวสรีรศาสตร์.

วารสารดำรงวิชาการ , 10 , (2) , หน้า. 1 - 22

ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์. (2560 , มกราคม-มิถุนายน). การออกเสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วารสารมนุษยศาสตร์ , 24 , (1) , หน้า. 222 - 250.

อรุณรัศมี แก้วลอย. (2555). การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง - พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์. สารนิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาทิตย์ ฅมมา. (2564). การวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษเสียง / s / และ / ed / และกลวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย : การวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์. ในการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเลยวิชาการครั้งที่ 7 (25 กุมภาพันธ์ หน้า 182 - 189). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

Dalton , D.F. (1997). Some Techniques for Teaching Pronunciation. Retrieved October 5 , 2011 , from <http://iteslj.org/Techniques/Dalton-Pronunciation.html>